

ДЪРЖАВЕНЪ ВѢСТНИКЪ

излиза

за сега три пѣти въ седмицата, вторникъ, четвъртъкъ и сѣбота.

Годишна цѣна на „Държавенъ Вѣстникъ“

за въ Княжеството е 16 л. за повѣтъ съ прибавление на пощенскитѣ разноси.

ЗА ВСЯКАКВИ ПУБЛИКАЦИИ

се плаща

за 1 редъ въ стълбець $\frac{1}{2}$ страници 40 стот. а за такъвъ въ $\frac{1}{3}$ стот. 30.

Писма за абонаменти и публикации

и всичко що се отнася до Държавенъ Вѣстникъ се испраща до Администрацията му.

ГОД. V.

СОФИЯ, четвъртъкъ 27 януарий 1883 год.

БРОЙ 10.

ОФФИЦИАЛЕНЪ ДѢЛЪ.

По Министерството на Финанситѣ.

УКАЗЪ

№ 44.

НИЙ АЛЕКСАНДРЪ I

Съ Божия милость и народната воля
Князь на България.

Понеже Народното Събрание още не е успѣло да разгѣда бюджета за текущата финансова 1883 година, то съгласно съ предложението на Нашия Финансовъ Министръ представено Намъ съ доклада му отъ 24 януарий т. год. подъ No. 1040.

ПОСТАНОВИХМЕ И ПОСТАНОВЯВАМЕ:

I. Да искаме отъ Народното Събрание да отпусне още една двадесетъ и четвърта часть отъ бюджета за текущата 1883 год. върху основанието на бюджета отъ минжлата 1883 година.

II. Испълнението на това постановление възлагаме на Нашия Финансовъ Министръ.

Издаденъ въ Нашата Столица София на 24 януарий 1883 година.

На първообразното съ собственната рѣка на НЕГОВО ВИСОЧЕСТВО написано:

Александръ.

Приподписалъ:

Министръ на Финанситѣ: Г. Д. Начовичъ.

По Министерството на Вжтрѣшнитѣ Дѣла.

УКАЗЪ

№ 46.

НИЙ АЛЕКСАНДРЪ I

Съ Божия милость и народната воля
Князь на България.

По предложението на Наштъ Министръ на Вжтрѣшнитѣ Дѣла, представено Намъ съ докладътъ му отъ 24 януарий 1883 год. подъ No. 453,

ПОСТАНОВИХМЕ И ПОСТАНОВЯВАМЕ:

I. Да уволнимъ отъ длѣжностъ дѣйствителниятъ членъ при Търновскій окръженъ съвѣтъ Хр. Стойнова по собствена просба.

II. Да назначимъ на длѣжностъ дѣйствителенъ членъ Ивана Николова, почетниятъ членъ при сѣщитъ съвѣтъ.

III. Испълнението на настоящий указъ се възлага на Наштъ Министръ на Вжтрѣшнитѣ Дѣла.

Издаденъ въ Наштъ Дворецъ въ София на 24 януарий 1883 г.

На първообразното съ собственната рѣка на НЕГОВО ВИСОЧЕСТВО написано:

Александръ.

Приподписалъ: Министръ на Вжтрѣшнитѣ Дѣла,
Генералъ-Майоръ Соболевъ.

По Военното Вѣдомство.

П Р И К А З Ъ

№ 12.

За провѣряването на ремонтнитѣ направи, които бѣха извършени презъ августъ мѣсець миналата година въ казармитѣ на конвоя на Негово Височество за 7881 л. и 16 ст. и контролиране отчетността по тѣзи разноси, а сѣщо — по направитѣ и отчетността за доискарвание зданието на Военното Министерство за 16,454 л. 54 ст. — назначавамъ комисия подъ предсѣдателството на началника отъ Западния Воененъ Отдѣлъ полковника Логина и трима офицери по негово назначение.

София 21 януарий 1883 година.

Подписалъ: Военний Министръ отъ Генералния-Штабъ,
Генералъ-Майоръ Баронъ Каульбарсъ.

П Р И К А З Ъ

№ 13.

Дойде до мое знаяние, че Търновскія окръженъ воински началникъ капитанъ Токмачевъ си позволилъ въ канцелярията на Търновскія окръженъ управителъ да нанесе на различни лица удари.

Споредъ произведеното по този поводъ разслѣдование се оказа слѣдующето:

На 16 декемврий миналата година капитанъ Токмачевъ като дошълъ въ канцелярията на окръжния управителъ — заварилъ тамъ 7 человекъ жители отъ селото Лѣсковецъ, което въ тѣзи година постави новобранци особено неисправно. Рѣченитѣ 7 человекъ били повикани въ канцелярията на г. окръжния управителъ за да имъ се каже да привикатъ укрилитѣ се отъ набора тѣхни синове или пакъ да покажатъ, гдѣ се тѣ намѣрватъ. Тука капитанъ Токмачевъ отъ думитѣ на г. окръжния управителъ се научилъ, че драгуна, който билъ пратенъ въ Лѣсковецъ да доведе младежитѣ, подлѣжащи подъ набора, билъ битъ отъ жителитѣ на означеното село.

Като чулъ това, капитанъ Токмачевъ грабналъ лѣжащата тамъ трѣстъ и съ нея всѣкиго одного отъ споменитѣ селене съ исклучение на единъ старецъ, ударилъ по веднѣжъ или дваждъ и ги изгонилъ на вѣнъ, като имъ приказвалъ да доведатъ синоветѣ си.

Не еднократно имахъ случай да напомнямъ, че Гг. офицеритѣ безъ условно да се държатъ на строгата законна почва; въ дадения случай вината на капитана Токмачевъ се увеличава още и съ тѣзи обстоятелства, че ударитѣ били нанесени въ присѣтственото мѣсто.

Само, като вземамъ въ внимание крайното развълнувание на капитана Токмачева, предизвикано отъ жителитѣ на село Лѣсковецъ съ упорното имъ уклонявание отъ набора и биението имъ драгуна, азъ за този пѣтъ се ограничавамъ съ обявление нему строгъ виговоръ, но ако би да се повтори подобенъ случай за самопроизволство ще постѣпвамъ споредъ всичкитѣ строгости на закона.

София, 19 януарий 1883 година.

Подписалъ: Военний Министръ отъ Генералния Штабъ,
Генералъ-Майоръ Баронъ Каульбарсъ.

П Р И К А З Ъ

No. 14.

Негово Височество благоволи да посѣти на 14 тогю януарий конарниците на 2 и 3-та батареи отъ Софийското артиллерийско отдѣление и Негово Височество благоволи да намѣри, че конарниците се държатъ чисто, но у коньетѣ отъ 3 батарея опашкитѣ и особено гривитѣ имъ били въ недобро състояние, че това направо свидѣтелствува за лошето имъ гледание. Коньетѣ отъ 2 батарея били на водопоение и Негово Височество не изволил да ги види.

Като обявямъ горѣизложеното по военното вѣдомство, азъ, таквази неиспременность, поставямъ за видъ на командира на Софийското артиллерийско отдѣление подполковника Стоянова, а на командира на 3-та батарея капитана Фроста обявямъ виговоръ.

София, 19 януарий 1883 година.

Подписалъ: Военный Министръ отъ Генералния Штабъ,
Генералъ-Майоръ Баронъ Каульбарсъ

П Р И К А З Ъ

No. 15.

Като посѣтихъ дворцовиятъ караулъ прѣзъ ноцята на 17 януарий срѣщу 18 число, намѣрихъ го въ пълень порядъкъ; както караулний офицеръ отъ Плевненската No. 6 дружина подпоручикъ Митовъ I, тѣй сжщо и долнитѣ чинове отъ Орханйската No. 11 дружина добрѣ знаяха своитѣ длѣжности и на всичкитѣ ми въпроси получавяхъ ясни и основателни отговори. Само стражаря у фронта, при излизанието ми отъ караула противъ § 237 отъ устава на гарнизонната служба по моео искание ми даде пушката си, за което да се накаже строго.

София, 19 януарий 1883 год.

Подписалъ: Военный Министръ отъ Генералния Штабъ,
Генералъ-Майоръ Баронъ Каульбарсъ.

П Р И К А З Ъ

No. 21.

Прикомандировать се да изпълняватъ длѣжности помощници на началницитѣ на отдѣленията въ Военното Министерство: въ строевото — отъ Софийската No. 1 на Негово Височество дружина подпоручикъ Стояновъ I; въ домакинството — казначея на военното училище подпоручикъ Зафировъ.

София, 24 януарий 1883 година.

Подписалъ: Военный Министръ отъ Генералния Штабъ,
Генералъ-Майоръ Баронъ Каульбарсъ.

П Р И К А З Ъ

No. 22.

Вслѣдствие постѣпившитѣ ходатайства, назначенния за отправление въ Рускитѣ войски, отъ No. 11 дружина поручикъ Недѣлковичъ, а сжщо и длѣжниятъ по старшинството да бѣде отправенъ въ тѣзи войски намѣсто оставения, отъ No. 24 дружина поручикъ Даневъ, съ благоволенieto на Негово Височество се оставятъ по семейни обстоятелства въ своитѣ дружини.

На основание приказа по военното вѣдомство отъ миналата година подъ No. 241, се командировать въ Рускитѣ войски въ 121 пѣхотенъ Пензенски полкъ расположенъ въ г. Харьковъ отъ No. 9 дружина поручикъ Ивановъ (Лука Димитриевъ.)

София, 24 януарий 1883 г.

Подписалъ: Военный Министръ отъ Генералния Штабъ,
Генералъ-Майоръ Баронъ Каульбарсъ.

Отъ Министерството на Правосъдието.

О К Р Ж Ж Н О

No. 225

Да г. г. председателитѣ и прокуроритѣ при окръжнитѣ и апелативнитѣ сѣдилища, мировитѣ сѣдии и сѣдебнитѣ слѣдователи.

Свѣдения сж пристигнали въ Министерството на Правосъдието, че нѣкои окръжни сѣдилища, сѣдебни слѣдователи и мирови сѣдии дѣйствували вопрѣки 641 и 744 ст. ст. отъ Временнитѣ Сѣдебни Правила и 38 ст. отъ углавното сѣдопроизводство за мировитѣ сѣдии, въ случаетѣ когато се касаяло да се испитватъ свидѣтели, живѣющии въ други окръжия или околии, макаръ и да имало законни причини за неявяваньето имъ. Многажди свидѣтелитѣ били довождани съ полицейски начинъ отъ едно окръжие въ друго, нѣщо, което се е случвало даже и съ длѣжностни лица, които, по причина на служебнитѣ си занятия, не сж могли да се представятъ да даджтъ лично показанията си.

Понеже таково поведение на нѣкои лица отъ сѣдебното вѣдомство многожди става причина на разни неудобства и затруднения за призованитѣ, кѣито съвременно се излагатъ и на излишни разноси, а по нѣкога принася вреда и на хазната, предизвиква стѣлкновения между разнитѣ правителствени учреждения и става причина за отлаганье и продължаванье, както на предварителнитѣ така и на сѣдебнитѣ слѣдствия, — предлагамъ на г. г. председателитѣ и прокуроритѣ при окръжнитѣ и апелативнитѣ сѣдилища, мировитѣ сѣдии и сѣдебнитѣ слѣдователи щото за напрѣдъ въ всички случаи, когато се касе за испитванье свидѣтели отъ други окръжия и околии, да се отнасятъ, по установенй редъ, до надлѣжнитѣ сѣдебни мѣста и лица, за да испитватъ свидѣтелитѣ като имъ съобщаватъ и въпроситѣ, по които тия послѣднитѣ трѣбва да отговарятъ — подъ клѣтва или безъ клѣтва, — съ исключение обаче на случаетѣ, когато, по важността на дѣлого, е съвършено необходимо личното присѣствие на свидѣтелитѣ при сѣдебното слѣдствие.

Г. София, 22 януарий 1883 год.

Министръ: Д. Грековъ.

И. Д. главенъ секретаръ: Д. Михайловъ.

Началникъ на Отдѣлението: П. П. Карапетровъ.

НЕОФФИЦИАЛЕНЪ ДЪЛЪ.

Телеграфически Делеша

на „Държавенъ Вѣстникъ“.

(Агенция „Хавасъ“.)

Цариградъ, 25 януар. Вчера стана извъреденъ свѣтъ, въ който се ставали свѣщания какви инструкции да се испроводятъ на Мусурусъ Паша въ Лондонъ относително Дунавската конференция, на която първото събрание се е отложило за нѣколко дни.

Портата се е изоставила отъ мисълта да испроводи въ Лондонъ специаленъ делегатъ за да подпомага на Мусурусъ Паша въ работитѣ на конференцията.

Лондонъ, 25 януар. „Daily News“ извѣстява, че Портата е съобщила чрезъ телеграфа снощи на Мусурусъ Паша инструкции относително всички въпроси, които има да се разискватъ въ конференцията.

Мусурусъ Паша ще трѣбва да протестира противъ приеманьето представителъ отъ страна на България въ конференцията.

Римъ, 25 януар. В. „Римское Обозрѣние“ е получилъ изъ Берлинъ извѣстие, че Папата е отговорилъ на писмото на Императора Вилхелма отъ 10/22 миналий декемврий.

Парижъ, 25 януар. Въ парламентарнитѣ кръгове въобще вѣрватъ, че ако сената, което е твърдѣ за вѣрвание, отхвърми законопроекта противъ принцетѣ, председателтъ на Републиката ще натовари г. Жюль-Ферри да състави новъ кабинетъ.

Софийский апелативенъ съдъ.

РЪШЕНИЕ

№ 97.

Въ името на Негово Височество Александръ I Българский Князь, днесъ на 7 юний 1882 год. въ съдебното заседание подъ председателството на председателя Ст. Зографски, при членовотъ: А. Димитренко, В. Христовъ, помощ. секретаря Ив. Казанджиева разгледа се долъизложенното отъ А. Димитренко търговско дѣло No. 238 по въззива на П. Неболсинъ, повѣренникъ на Якова Ланге, Русско-падданий, бивший жителъ отъ г. Руссе, срѣщу рѣшението на Руссенский коммерческий съдъ отъ 17 марта 1880, No. 25, съ което искътъ на Ланге за 25,000 книжни рубли срѣщо Симеонова, е отблъснатъ, като не законенъ и съгласно съ ст. 972 отъ Врѣм. Съдеб. Правила, да плати Ланге съдебни разноски.

Съдържанието на дѣлото е слѣдующе: На 14 юний 1878 год. Иванъ Симеоновъ е сключилъ контрактъ съ бившето Интенданство на дѣйствующата армия за поставка хлѣба на войскитѣ, въ който контрактъ единъ отъ пунктове, относящитѣ се до настоящето дѣло, п. 13 гласи: „въ обезпеченіе принимаемаго мною на себя подряда по настоящему контракту подвергаю въ залогъ, представленія за меня Русско-паданымъ Евлогіемъ Георгіевымъ сто тысячъ рублей государ. кредит. билетами.“ Самия же контрактъ е подписанъ само отъ Ив. Симеоновъ. На 15 юний 1878 год. четирма съдружници: Евлогия Георгіевъ, Ив. Симеоновъ, П. Керемекчиевъ и Яковъ Ланге направили по мѣжду себе си частно условие, съ което всички взаимно се обязали да изпълнятъ контракта, сключенъ отъ Ив. Симеоновъ съ Руското правителство, по слѣдующитѣ условия: всѣкий ще носи както прибилъ тѣй сждо и убитки по равна часть по 1/4-пунктъ 3 отъ частното условие гласи: „залогъ въ сумма сто тысячъ рублей кредит. билетами, представленъ въ Интенданское управление въ обезпеченіе постановки Г. Евлогіемъ Георгіевымъ внесени компаніонами по равной части, а потому залогъ эти подлѣжатъ къ возвратѣ на полученіемъ изъ Интенданства компаніонамъ, каждому по 25,000 руб. кредитными; г. Евлогій Георгіевъ долженъ подать о томъ заявленіе Интенданству и просить, чтобы залогъ были возвращены по окончаній поставку г. Симеонову, который и долженъ по полученіемъ таковымъ вручить каждому изъ компаніоновъ 25,000 руб. кредит.“ Частното условие подписали само троица: Ив. Симеоновъ, Яковъ Ланге и П. Керемекчиевъ. Слѣдъ условието Ив. Симеоновъ на 18/30 юний 1879 год. получилъ отъ Якова Ланге припадающата се на него часть отъ залога, сир. 25,000 рубли кредит. и за тѣхъ далъ на Якова Ланге една расписка, въ която на края пише . . .

„които ще му се повърнатъ при приеманъето рѣченото количество отъ интенданството въ Одесса“. Слѣдъ поставката на хлѣба на 5 септемврий 1879 година Яковъ Ланге направилъ протестъ срещу Иванъ Симеоновъ, въ който протестъ по мѣжду другото казалъ: „при това още обявявамъ и прѣдизвѣстявамъ г. Симеоновъ, че както е и самому нему извѣстно, понеже е дълженъ да отиде незабавно въ Одесса, за да свърши окончателенъ счетъ съ Интенданството и да земе назадъ вложения залогъ, та да ми повърне частъта, която ми се пада отъ тоя залогъ, азъ и въ това отношение си запазвамъ правото . . . за което дѣло бѣше и е дълженъ да отиде незабавно слѣдъ сключваніето смѣткитѣ на дружеството ни“. На протестътъ Ив. Симеоновъ отговорилъ на 7 септемврий 1879 год., че закѣсняваніето му да иде въ Одесса произлѣзло отъ това, че П. Керемекчиевъ грабналъ му нуждитѣ за това книги, че той (Симеоновъ) протестувалъ на врѣме и запазилъ правото си за всичкото, което щѣло да послѣдва отъ това. На 14 януарий 1880 год. Яковъ Ланге направилъ пакъ протестъ срѣщу Ив. Симеонова, въ който протестъ предложилъ на Ив. Симеонова или да му преуступи формално и да го упълномощи да свърши окончателнитѣ смѣтки съ Интенданството, чрѣзъ което да може самичкъ да получи своята часть отъ залога (25,000 руб.), или Иванъ Симеоновъ да му заплати отъ себе си неговата часть не по-късно отъ 24 часа съ % отъ 5 септемврий 1879 год., и всичкитѣ разноски въ количество 2,000 рубли. На това Ив. Симеоновъ отговорилъ на 16 януарий 1880 год. съ контръ-протестъ, въ който изложилъ, че тѣй като П. Керемекчиевъ го задържа съ отворения неправилно процесъ, а тѣй сждо и самичкъ Ланге го задържа като отворилъ неправилно процесътъ и тѣй като още ималъ да получи отъ П. Керемекчиева 10,000 фр., които послѣдния не му дава, то за това не може да иде въ Одесса, като си запазилъ правото да търси отъ Керемекчиева всичкитѣ раноски и пагуби. На основание на своитѣ протести, Яковъ Ланге на 4 февруарий 1880 год. подалъ прошеніето си въ Руссенкий коммерческий съдъ, съ което иска отъ Ив. Симеонова 25,000 рубли кредитни залогъ, % отъ 5 септемврий 1879 год. до деньтъ на уплатата съ съдебни издръжки и за водение на дѣлото; да се наложи запрѣщаніе на недвижимото имущество на Ив. Симеоновъ, по неговото (Ланге) указание и рѣшението на сжда да се повъргне на предварително изпълненіе. При прошеніето си приложилъ копия отъ всичкитѣ протести, контръ-протести, разноски и условия. — На основание на прошеніето и представенитѣ документи Руссенский коммерческий съдъ въ распоредителното си заседание на 4 февруарий 1880 год. постановилъ, щото Ланге да даде порѣчителъ или залогъ за претендираната сумма. Слѣдъ това пристѣпилъ къмъ разглежданіето на дѣлото, като го назначилъ въ съдебнитѣ си заседания и извикалъ странитѣ. Въ съдебнитѣ заседания по това дѣло г. Неболсинъ, повѣренникъ на Ланге, показалъ, че независимо отъ 3-ий пунктъ на условието, на

основание на расписка подписана отъ Ив. Симеонова основава иска си; понеже Симеоновъ противъ условието не е отишелъ да свърши смѣткитѣ съ Интенданството и не е зель залога, за това и иска щото Симеоновъ да му заплати своитѣ пари, още повече, че Интенданството, като не припознава никого другого освѣтъ Симеонова, то нему (Ланге) никога нѣма да бѣде възможно да получи паритѣ. — Г. Ивановъ, повѣренникъ на Ив. Симеоновъ предложилъ на сжда да се произнесе, може ли възбуденния искъ да се отнася до него, когато спорѣдъ условието трѣбва да се отнася до Евлогия Георгіева, който отказва да даде заявленіе въ интенданството за залога; още повече, че и самата расписка, на която се основава истеца, не го задължава да прави смѣтки и да иска залога, а истеца нека се отнесе до Евлогия Георгіевъ и да иска отъ него своята часть, или да докаже, че Ив. Симеоновъ е получилъ залогъ, тогава ще му заплатимъ колкото ще му падне. Истеца отговорилъ, че не може да иска отъ Евлогия Георгіевъ, защото той нѣма и да го припознае за съдружникъ, понеже не е подписалъ и условието, че Симеоновъ още прѣвъ августъ м. трѣбваше да свърши смѣткитѣ съ Интенданството и тогава само ще може да получи залога, но като не е направилъ никакви смѣтки, като е далъ частъта отъ печалата на Евлогия Георгіева безъ да му е поискалъ заявленіето, то помолѣ сжда да осжди Симеоновъ да му плати исканитѣ сумми. За разясненіе на въпроса сждътъ отъ себеси предложилъ въпроса: дали е получилъ Симеоновъ залогъ, на което получилъ и отрицателния отвѣтъ. Слѣдъ това сждътъ опредѣлилъ: Яковъ Ланге да представи и удостовѣреніе отъ интенданството, че залогъ 100,000 рубли не подлѣжи на штрафъ и че Евлогия Георгіевъ е направилъ заявленіето въ Интенданството да се повърнатъ на Ив. Симеонова 100,000 рубли и за това отложилъ дѣлото. На другия день Яковъ Ланге направилъ писменно заявленіе, че не нему било да иска тѣзи доказателства и че най-сѣтнѣ той немощалъ и да ги иска отъ интенданството, защото послѣдното не го припознава съконтракция. На 17 марта 1880 год. въ съдебното заседание истеца и отвѣтника като изложили въ краткъ изказаното вече въ миналото заседание, сжда издалъ рѣшението си съ което рѣши: претенцията на Я. Ланге да се отблъсне, като незаконна и съгласно съ ст. 972 отъ Врѣменнитѣ Съдебни Правила съдебнитѣ разноски да си останатъ върху истеца. При това г. председателъ на Руссенский Коммерческий съдъ е останалъ при особно мнѣние, въ което изказалъ, че по неговото мнѣние е да се даде на Ив. Симеоновъ единъ мѣсеченъ срокъ да отиде въ Одесса да си расправи смѣткитѣ съ интенданството и тогава да даде на Я. Ланге 25,000 кредит. рубли. А съдебнитѣ разноски отъ 1322 фр. да се раздѣлятъ на половина.

Незадоволенъ отъ това рѣшение, Ив. Симеоновъ чрѣзъ повѣренника си Неболсинъ, подалъ апелативна жалба въ Руссенский апелативенъ съдъ, въ която намира неправилно заключеніето на Руссенский Коммерческий съдъ и молилъ да се отмѣни рѣшението му. Слѣдъ като е билъ разрѣшаванъ отъ Руссенский апелативенъ съдъ въпроса — срока на апелацията, пристѣпилъ къмъ разглежданіето на дѣлото по сждество, като назначилъ дѣлото за въ съдебнитѣ си заседания и извикалъ странитѣ. При дѣлото на Руссенский апелативенъ съдъ се намиратъ 2 протеста (копия) на Ив. Симеоновъ срѣщу П. Керемекчиевъ, препроводителната бумага отъ Расчетната комиссия на бывшата дѣйствующа армия, въ която бумага комиссията препратила Ив. Симеонову смѣтка и съобщеніе, че отъ 100,000 рубли задържани 28,358 руб. 22 к. а остатъка 71,641 руб. 78 к. возвращени Евлогия Георгіеву и още едно съобщеніе отъ сждата комиссия до г. Яковъ Ланге, съ която му съобщаватъ, че 71,641 руб. 78 к. отдадени на Евлогия Георгіева и че ще се предаждъ още на Евлогия Георгіева 13,242 руб. 72 к. съ % на тѣхъ, а остатъка 15,115 руб. 50 копѣйки ще останатъ въ контората на государствененъ банкъ въ Одесса.

На 8 априлий 1881 год. бѣше назначено дѣлото въ съдебното заседание на Руссенский апелативенъ съдъ, когато и се явили странитѣ чрѣзъ своитѣ повѣренници: Стефанъ Стамбуловъ и Дмитрий Мантовъ отъ страна на Яковъ Ланге, а Ивановъ отъ страна на Ив. Симеоновъ. Стамбуловъ казалъ: че тѣй като Симеоновъ не е отишелъ въ Одесса да свърши смѣткитѣ, тѣй като не щѣлъ да упълномощи Ланге, както послѣдния искалъ, но мѣжду това самичкъ се призналъ че е билъ задълженъ да направи всичкото това, но ужъ му билъ пречилъ Керемекчиевъ, че Симеоновъ съ нищо не доказва какъ че е направилъ трѣбованіе къмъ Евлогия Георгіева, за да направи послѣдния заявленіе, че Симеоновъ мажалъ да остави адвокатъ за дѣло, а самичкъ да иде въ Одесса, то на основание всичкото това и ст. ст. 134, 167 отъ Врѣменнитѣ Съдебни Правила и 90, 91, 92, 99 отъ притурката на търговския законъ молилъ да се осжди Ив. Симеоновъ да заплати исканитѣ сумми. Ивановъ отъ страна на Ив. Симеоновъ показалъ, че наистина Симеоновъ припознава, че билъ дълженъ да отиде и да свърши смѣткитѣ съ интенданството, нѣ го задържали отворенитѣ върху него процесси: че интенданството, като припознавало само Евлогия Георгіева, за това и му повърнало 71,000 и толкова рубли а остатъка задържало, защото слѣдъ окончаніето на смѣткитѣ, може бы нѣкоя сумма ще подлѣжи на штрафъ: че този искъ не се отнася до Симеонова, защото залогъ се намиралъ въ зависимость отъ Евлогия Георгіевъ, а ако би Симеоновъ билъ получилъ залогъ, то щѣлъ да даде на Ланге припадающата часть; че Ланге самичкъ припастувалъ на Симеонова да иде въ Одесса, като наложилъ секвестръ върху неговата часть на залога; че още не сж расчистени съдружественитѣ имъ смѣтки и може би Ланге нѣма да получи всичкитѣ 25,000 рубли; Симеоновъ нѣмалъ нужда да иска отъ Евлогия Георгіева заявленіето, защото расчисти съ интенданството не били свършени и не искалъ отъ Георгіева заявленіе.

Стамбуловъ отговорилъ, че тъй като отъ наложеното секвестро и самопризнанието на Симаонова, частъ отъ залога 25,000 рубли на Керемкчиова била цѣла, то и частъта на Ланге трѣба да е цѣла; че представенитѣ отъ Симаонова книжа немогатъ да се взематъ въ внимание, защото били отъ нѣкоя расчетна коммисия, а не отъ интенданството; спорѣдъ условието, Евлогия Георгиевъ е внесълъ залогъ, а Симаоновъ ималъ само право да го получи, за това моли да се осъди Ив. Симаонова, защото не е изпълнилъ условията. Руссенскій апелативенъ съдъ, като изслуша всичкитѣ тѣзи обяснения съгласно ст. 134, 167, 186 отъ Врѣмн. Сѣдебни Правила и 99 отъ притурката на търговския законъ рѣши: рѣшението на бившій Комерческій съдъ по сѣждото дѣло да се отмѣни на пълно; Ив. Симаоновъ да заплати на Яковъ Ланге 25,000 рубли кредит. заедно съ законна лихва по 1% въ мѣсець, като се счита отъ 5 септемврий 1879 година, до исплащанието на рѣчената сума и още съгласно съ ст. ст. 306, 971, 972 отъ Врѣмннитѣ Сѣдебни Правила да заплати 4237 франка и 40 стотинки различни разноски.

Неблагодаренъ отъ това рѣшение Ив. Симаоновъ подалъ въ Върховний Касаціоненъ съдъ кассаціонна жалба, въ която молилъ за отмѣната му. — Поводи изложени въ кассаціонната жалба: 1) нарушение на чл. 82 отъ гражданскій законъ; 2) нарушението ст. 235 п. 3 и 250 отъ Врѣмннитѣ Сѣдебни Правила; 3) нарушението на 99 чл. отъ притурката на търговския законъ. Върховний кассаціоненъ съдъ намѣрилъ, че сѣ нарушени чл. 82 отъ гражданскій законъ и чл. 99 отъ притурката на търговскій законъ и за това препратилъ дѣлото въ Софійскій апелативенъ съдъ за ново производство и рѣшение по сѣщество.

Софійскій апелативенъ съдъ назначи това дѣло за въ сѣдебното си засѣдание на 7 юний 1882 год., когато се явили: В. Мишайковъ, повѣренникъ на Яковъ Ланге; — Ивановъ и Д. Грековъ отъ страна на Ив. Симаонова. Мишайковъ като изложи 3 пунктъ отъ условието каза, че Симаоновъ не билъ изпълнилъ задълженията си, като не е свършилъ смѣткитѣ, то и е отговоренъ че не е получилъ залога, слѣдователно иска напълно се отнася до Симаонова, който и до сега не е изпълнилъ, което трѣбаше да изпълни и не прѣдставилъ никакви доказателства, че билъ зималъ какви и да е мѣрки за получението на залога; че Ив. Симаоновъ щомъ е издалъ една расписка, трѣба да я изпълни, слѣдователно трѣбаше той да вземе таквизи мѣрки, които би му дали възможность да издържи задължението си. Сега Ив. Симаоновъ казва, че нѣмалъ врѣме или ималъ припятствие, но това може да бѣде постоянно; казва още Симаоновъ, че смѣткитѣ съ интенданството не сѣ свършени; пита се защо Ив. Симаоновъ не е прѣдставилъ надлѣжнитѣ квитанции за да се свършатъ смѣткитѣ, слѣдователно пакъ Ив. Симаоновъ е виноватъ; още повече, че тъй като е положително извѣстно, че Евлогия Георгиевъ получилъ 71,641 руб. и може би е получилъ вече и 15,000, сирѣчь остава едно най-малко количество, за това помоли сѣжда, щото да признае доводитѣ на Ив. Симаоновъ за неосновни и да го осъди още на разноски.

Ивановъ изложи по напрѣдъ вкратцѣ съдържанието на дѣлото, а подиря каза: че Я. Ланге съвършено излишно говори за 3 пунктъ на условието, защото самъ е казалъ, че иска си основава върху расписка, подписана отъ Симаоновъ, но и въ 3 п. не е казано нищо, че Симаоновъ е отговоренъ, ако не направи задължението, а напротивъ както се вижда отъ расписката, Ланге не устоялъ на условията въ 3 п., защото едвамъ подиръ една година внесълъ пари 25,000 рубли. Евлогия Георгиевъ е получилъ само 70,000 руб. тогава и отъ Евлогия Георгиева нѣма право да иска 25,000, защото всичкитѣ 100,000 руб. не сѣ получени, още не сѣ свършени смѣтки, за да се опредѣлятъ всичкитѣ разноски на дружеството, а Ланге безъ никакво внимание за това иска своитѣ 25,000, и сирѣчь колко ще остане загуба, то той невъсприема за себе си. — Нека Ланге да дойде да свърши съдружественитѣ имъ смѣтки и тогава ще видимъ колко ще падне на Ланге, защото всѣкий отъ съдружницитѣ отговаря за всичкитѣ разноски и пагуби, а разноски ставало, но не се прегледани още отъ съдружницитѣ; Ив. Симаоновъ не се задължилъ да накарва или задължава Евлогия Георгиева да дава заявлението, за това не се счита за задълженъ да отговаря на всичкитѣ трѣбования отъ страна на Ланге. Слѣдъ това по думата Д. Грековъ и прѣди да каже нѣщо — прѣдставилъ едно удостовѣрние отъ врѣмнената коммисия на интенданскій отдѣлъ No. 5149 съ което се удостовѣрява че 100,000 руб. залогъ полученъ отъ интенданството, че освѣнъ Евлогия Георгиева никой не може да ги получи, че отъ тѣхъ възвръща 71,641 руб. и 78 коп. и 13,200 р. 72 коп., а остатъка 15,157 руб. 50 коп. не сѣ дадени до окончание на ревизионната переписка относително незаписки хлѣба, който се обозначава въ квитанцитѣ на Ив. Симаонова.

В. Мишайковъ поиска да прочете този документъ и да отговори на него, което и му ся позволило. — Мишайковъ каза, че всичкитѣ пунктове (ужъ,) говорятъ въ неговата полза, защото отъ тѣхъ се вижда, че Симаоновъ не е свършилъ още смѣтка съ интенданството за която слѣдователно отговаря, че подиръ возвращени Евлогию Георгиеву за исключение на твърдѣ малко количество, че остатъка не може да се даде, защото Симаоновъ не е представилъ необходимитѣ квитанции на врѣме, слѣдователно и въ този случай пакъ е отговоренъ Иванъ Симаоновъ; нѣ въобще за удостовѣрението каза Мишайковъ, че това било представено въ Върховний Кассаціоненъ Съдъ, гдѣто не може да ся представятъ нови доказателства, а какъ е било прието това — нему неизвѣстно.

Д. Грековъ каза: за разрѣшението на въпроса трѣбва да имаме прѣдъ видъ рѣшението на Върховний Кассаціоненъ Съдъ, което

е задължително за сѣжда. Отъ расписката и 3 п. условия се вижда, че слѣдъ като ще получи паритѣ Евлогия Георгиевъ ще ги даде на Симаонова, който вече ще ги раздѣли, слѣдователно Симаоновъ не можалъ да иска паритѣ отъ интенданството, защото само Евлогия Георгиевъ ималъ право, а Симаоновъ нѣмалъ право да накарва или принуждава Евлогию Георгиева, още повече по исканието на Ланге, защото не само Лангевитѣ пари били тамъ, нѣ даже и на Евлогию Георгиева. Слѣдователно той самъ самичакъ се грижялъ да получи паритѣ, за това ходилъ въ Россия, губилъ много пари, които трѣбва още да се присмѣтнатъ и да се распредѣлятъ на свѣкого отъ съдружницитѣ, нѣ-кой е кривъ, че врѣмнената коммисия още до сега не свършила своитѣ сметки? Но господинъ Ланге както ся вижда малко се грижи, какви разноски били направени, и какви смѣтки останали, помѣжду съдружницитѣ, а само иска чисти 25,000 рубли, а тамъ каквото щете — правете. Твърдѣ естествено е, че Ив. Симаоновъ не е отишелъ въ Россия, защото е зналъ, че коммисията не е свършила смѣтки, а да иде да харчи пари и да принуждава коммисията да свърши по-скоро смѣтки, не можеше да направи, защото напирмѣръ никой отъ странитѣ нѣма право да накарва сѣжда да му рѣши дѣлото тогава, когато ще поиска, а това зависи отъ сѣжда, тъй и тука отъ коммисията. Паритѣ 100,000 рубли не сѣ получени; каква своя частъ отъ тѣхъ иска Ланге и на какво основание? Всѣкий отъ съдружници има право да иска своята частъ отъ капитала, кога то едно дружество свършало е смѣткитѣ си, когато приведенъ е въ извѣстность приходъ, расходъ и тогава — да. — А тука смѣткитѣ не приведени въ порядкъ, Ланге не иска да дойде да ги преглѣда, а иска само своитѣ пари, т. е. иска да не припознава условието си. — За това всичкото помоли сѣжда да сѣ отблжсне иска на Я. Ланге. Минайковъ възрази, че сега Ив. Симаоновъ не иска нищо да дава при всичко, че вече паритѣ се получени, освѣнъ твърдѣ едно малко количество, Ив. Симаоновъ като далъ расписка, се задължилъ прѣдъ Ланге и за туй трѣбва да изпълни задължението си, а колкото до смѣткитѣ; то другъ въпросъ, може да заявятъ срѣщу него искъ. Д. Грековъ каза: всичкото това не е основателно, а нека Ланге прѣдстави доказателства, че той е дохождалъ да преглѣда смѣткитѣ и че дружеството е постановило да се даждъ паритѣ на Ланге, тогава ще му ги платимъ. Предложи се отъ члена въспроса: дали положително интенданството е свършило своитѣ смѣтки или не, на което странитѣ отговориха, че не.

Слѣдъ всичкото това Софійскій Апелативенъ Съдъ, като изслуша всичкитѣ тѣзи обяснения на странитѣ, като зе предъ видъ:

1) Че самичакъ Я. Ланге е казалъ, че основава своя искъ исключительно на расписка, подписана отъ Ив. Симаонова, независимо отъ 3 п. по условието, съ което обаче записката е тѣсно свържана:

2) Че самата записка, подписана отъ Ив. Симаонова гласи: „приехъ отъ Я. Ланге $\frac{1}{4}$ ч. отъ залога, сирѣчь 25,000 рубли кредитни, които ще му се повърнатъ при приеманието рѣченото количество отъ интенданството въ Одесса,“ отъ което излазя, че Ив. Симаоновъ се задължилъ да повърне на Я. Ланге 25,000 рубли само слѣдъ като ще ся получи всичката сума залогъ 100,000 рубли, а той е получилъ отъ Евлогию Георгиева въ количество само 71,641 рубли и 75 к. и 13,200 рубли и 72 к., а останали още не получени 15,157 рубли 50 к.;

3) Че самичакъ Я. Ланге призналъ, че паритѣ залогъ 100,000 рубли не сѣ получени още напълно, сирѣчь нѣма право и да иска напълно своята частъ 25,000 рубли;

4) Че самичакъ Я. Ланге въ протеста си отъ 5 Септемврий 1879 год. като правилъ отговоренъ Ив. Симаонова за че той не е отишелъ на врѣме въ Россия за да свърши смѣткитѣ, казалъ: „Симаоновъ е билъ длѣженъ да отиде незабавно слѣдъ сключванието смѣткитѣ на дружеството ни,“ а мѣжду това Ланге не представилъ никакви доказателства, че смѣткитѣ на дружеството имъ били вече свършени:

5) Че изъ самитѣ удостовѣрения на врѣмнената коммисия отъ интенданскій отдѣлъ а особенно No. 5149 става явно, че коммисията не е още свършила смѣткитѣ и за това задържала още 15,157 р. 50 к. отъ залога 100,000 рубли кредитни; — съгласно ст. ст. 167, 168 и 186 отъ Врѣмн. Сѣдеб. Правила.

Р ѣ ш и.

Потвърждава рѣшението на бившій Руссенскій Каммерческій Съдъ отъ 17 Марта 1880 г. No. 25 така: отхвърля иска на Якова Ланге, като несвоеврѣменно заявенъ, за (25,000) двадесять и петъ хиляди рубли книжни срѣщу Ив. Симаонова и Яковъ Ланге да плати сѣдебни разноски по това дѣло.

Това рѣшение е окончателно и недоволната страна има право да кассира прѣдъ Върховний Кассаціоненъ Съдъвъ срокъ 2 мѣсеца отъ деня на получванието прѣписъ отъ рѣшението, съгласно закона за кассаціонитѣ жалби, обнародванъ въ „Държавенъ Вѣстникъ“ брой 96 за 1880 година.

Първообразното подписалъ предѣдатель: Ст. Зографски. Членове: А. Дмитренко, В. Христовъ и приподписалъ подсекретаръ: Ив. Казанчиевъ.

Забѣлъжка: Горнето рѣшение се публикува съгласно съ опредѣлението на Софійскій Апел. Съдъ отъ 10 Януария т. г., станало по подаденото отъ Ивана Симаонова прошение, вписано подъ No. 50.

Предѣдатель: С. Зографски.
Секретаръ: Л. Г. Гавалюговъ.

Трънският Мировий Сѣдя.

ЗАДОЧНО РЪШЕНИЕ

№ 214.

Въ името на Негово Височество Александръ I-ий
Българският Князь.

На двадесетъ и петъ септемврий хиляда осемстотинъ осемдесетъ и втора година Трънският Мировий Сѣдя Петъръ Драндаровъ, въ публичното си засѣдание разгледа гражданското дѣло No. 287 по искътъ на г-на Пѣевъ отъ гр. Трънъ, противъ Петъръ, Тонча, Иванъ и Мита Златкови отъ с. Изворъ, (Трънска околия), а по настоящемъ живущи въ Сърбия, Петъръ и Иванъ въ село Плена и Тонча въ с. Мутница, (Паракинско окръжие) за 1099 гроша.

Въ засѣданието се яви само истецътъ лично, а отвѣтниците ако и да бѣха повикани формално съ призовка № 1414 обнародвана троекратно въ „Държавенъ Вѣстникъ“ броеве: 52, 53 и 54 на 20, 22 и 25 май 1882 година не се яви нито самъ лично, нито чрезъ законенъ повѣренникъ; по заявлението на истецътъ и съгласно ст. 115 и 116 отъ гражданското сѣдопроизводство се разгледа дѣлото задочно, слѣдъ прочитанието на искомото прошение и устнитѣ обяснения истецътъ за подкрепление искътъ си, като представи редовенъ тефтеръ, въ който е описана смѣтката подробно, каза: че отвѣтниците живѣятъ фамилярно въ Сърбия, но дохождатъ скришно и продаватъ въ селото си по нѣщо и бѣгатъ, за това моли да се осѣждатъ задочно.

Мировий сѣдя като има прѣдъ видъ неявяванието на отвѣтниците, показанията на истецътъ и тефтерътъ редовенъ, съгласно ст. 71, 100, 101, 103, 115 и 116 отъ гражданското сѣдопроизводство.

РЪШИ ЗАДОЧНО:

Осѣжда въ отсъствие, Петъръ, Тонча, Иванъ и Мита Златкови отъ с. Изворъ, (Трънска околия) по настоящемъ живущи въ Сърбия въ с. Плена и Мутница, да заплататъ на г-на Пѣевъ отъ гр. Трънъ 1099 гроша (хиляда и деведесетъ и деветъ гроша), и сѣдебнитѣ разноси израсходвани и има да се израсходватъ по това дѣло.

Настоящото рѣшение е неокончателно, което съгласно ст. 124, 125 и 132 отъ гражданското сѣдопроизводство подлѣжи на въззивно обжалование прѣдъ Трънският окр. сѣдъ въ единъ мѣсеченъ срокъ, отъ денятъ на публикуванието му въ „Държавенъ Вѣстникъ.“

Трънският мировий сѣдя: П. Драндаровъ.
Секретаръ: Ив. Г. Джерекаровъ.

2—(1652)—3

ЗАДОЧНО РЪШЕНИЕ

№ 175.

Въ името на Негово Височество Александръ I-ий
Българският Князь.

На втори септемврий хилядо осемстотинъ осемдесетъ и втора година Трънският мировий сѣдя П. Драндаровъ, въ публичното си засѣдание разгледа гражданското дѣло No. 42 по искътъ на Радована и Димитрия Радойчевъ жители отъ с. Цегриловци, противъ Цвѣтка Николовъ отъ сѣщото село, а по настоящемъ живущъ въ гр. Кюприя (Сърбия) за (40) австрийски жълтици.

Въ засѣданието, явиха се само истцитѣ лично, а отвѣтникътъ, ако и да бѣше повиканъ формално съ призовка подъ No. 287 обнародвана троекратно въ „Държавенъ Вѣстникъ“ броеве на 26, 27 и 28 на 11, 13 и 16 марта 1882 година, не се яви, нито самъ лично, нито чрезъ законенъ повѣренникъ, то, по заявлението на истцитѣ, се разгледа дѣлото задочно, и слѣдъ прочитанието на искомото заявление, и устнитѣ обяснения, истцитѣ за подкреплението искътъ си, като представиха и една записка отъ 1874 лѣто за 60 дукати, издадена отъ отвѣтникътъ съ която се задължава да имъ заплати на истцитѣ горѣпоменжитѣ дукати, казаха че той далъ имъ е само 20 дуката, а останалитѣ 40 дукати, като е отишелъ той въ Сърбия и не се е върналъ иматъ още да ги взиматъ за това молятъ да се осѣди задочно.

Мировий сѣдя като има прѣдъ видъ неявяванието на отвѣтникътъ, ако и да бѣше повиканъ формално, показанията на истцитѣ и записката представена отъ истцитѣ на основание горнитѣ съгласно ст. ст. 39, 48, 71, 100, 101, 103, 115 и 116 отъ гражданското сѣдопроизводство,

ОПРЕДѢЛИ ЗАДОЧНО:

Осѣжда въ отсъствие Цвѣтка Николовъ отъ с. Цегриловци, а по настоящемъ живущъ въ гр. Кюприя (Сърбия) да заплати на Радована и Димитрия Радойчеви жители отъ с. Цегриловци (40) четридесетъ Австрийски жълтици и сѣдебнитѣ разноси израсходвани и има да се израсходватъ по това дѣло.

Настоящото рѣшение е неокончателно, което съгласно съ ст. 124, 125 и 135 отъ гражданското сѣдопроизводство, подлѣжи на въззивно обжалование прѣдъ Трънският окръженъ сѣдъ, въ единъ мѣсеченъ срокъ, отъ денятъ на публикуванието въ „Държавенъ Вѣстникъ.“

Трънският мировий сѣдя: П. Драндаровъ.
Секретаръ: Ив. Г. Джерекаровъ.

3—(1651)—3

МѢСЕЧНА ВѢДОМОСТЪ

за числото на арестантитѣ въ затворитѣ по Княжеството.
за юлий 1882 година.

№ по редъ	Название на затворитѣ	подъ слѣдствие	осѣдени	Всичко	Забѣлѣжка
1	Софийският затворъ	48	34	83	
2	Видинският	47	109	156	
3	Търновският	42	23	65	
4	Руссенският	12	74	86	
5	Варненският	14	64	78	
6	Шумненският	12	111	123	
7	Кюстендилският	29	18	47	
8	Вратчанският	3	27	30	
9	Плѣвенският	7	31	38	
10	Разградският	2	7	9	
11	Силистренският	17	7	24	
12	Провадийският	8	7	15	
13	Берковският	11	6	17	
14	Раховският	2	12	14	
15	Еленският	—	3	3	
16	Трънският	5	8	13	
17	Самоковският	7	18	25	
18	Севлиевският	15	26	41	
19	Свищовският	9	17	26	
Прѣзъ цѣли мѣсець		290	602	892	

Началникъ на отдѣлението: А. Ивановъ.

Отъ Министерството на Финанситѣ.

ОБЯВЛЕНИЕ

Министерството на Финанситѣ обявява на всички интересующи се, че на 1 марта т. г. ще се продава въ зданието на Софийския окръженъ съвѣтъ, съ публични търгове (които ще станатъ съ тайна конкуренция) по-миналогодичния (1881 г.) правителственъ десятъкъ отъ дребнитѣ храни на Кюстендилското окръжие, количеството на които се означава както слѣдва:

Наименование на околитѣ	жито оки	рѣжъ оки	ичум. оки	овесъ оки	лимець оки	сурѣж. оки	просо оки
Въ Кюстендилската ок.	13600	38410½	20361	14453½	—	—	153½
„ Дупнишката „	75858	321163	69992	94876	—	—	53
„ Радомирската „	911	67180½	42434	83902½	8348	242481	—
всичко	90369	426754	132787	193232	8348	242481	206½

Условията на търговетѣ сж слѣдующитѣ: а) продаванието десятка почнува отъ 1 марта и продължава до 5 марта включително, но ако слѣдъ сключването търговетѣ се яви нѣкой конкурентинъ, който въ продължение на 24 часа, т. е. до 6 марта въ 5 часа по пладнѣ, би наддалъ 5% върху нѣкой околия или върху нѣкой само видъ отъ продаванитѣ храни, търговетѣ за наддаденитѣ околии или видове се подновяватъ на слѣдующия денъ, сирѣчь на 7 марта въ 9 часа сутринята и се закриватъ въ 3 часа по пладнѣ съ възлагание десятка връзъ оногова, цѣнитѣ на когото сж най вигодни за съкровицето; б) търговетѣ се считатъ за окончателни, слѣдъ като се потвърдятъ отъ Министерството на Финанситѣ; в) конкурентитѣ, които ще взематъ участие въ търговетѣ, сж длѣжни да представятъ залогъ 10% отъ стойността на хранитѣ, опредѣлена приблизително отъ окръжния съвѣтъ споредъ пазарнитѣ цѣни; г) търговцитѣ се задължаватъ да приематъ купения имъ отъ правителството десятъкъ въ съответствующитѣ околийски градища, а за по нататкъ да си го превозватъ на своя собствена смѣтка; д) правителството ще се распореди да предаде продадения на търговцитѣ десятъкъ не по късно отъ 1-й майя; е) исплащанието ще става по слѣдующий начинъ: петъ денѣ слѣдъ сключванието на контрактитѣ, купувачитѣ плащатъ въ злато, по официалния курсъ, четвъртата частъ отъ стойността на купенитѣ храни, а щомъ приематъ първата четвъртъ предплащатъ за втората и т. н. пакъ въ злато, но това не имъ дава право да предявяватъ искъ за обезщетение, въ случай, че по непредвидени причини правителството не би можало да предаде контрактраното количество, и ж) търговцитѣ се задължаватъ да водятъ смѣткитѣ си по приеманието десятка споредъ правилата означени въ 1, 3, 8, 12 и 13 членове отъ наставленията по тоя прѣдмѣтъ.

3—15

Ломско окръжно управление.**ПРИЗОВКА**

№ 302.

Ломското окръжно управление, съ настоящата си призовка призовава младежитъ отъ градъ Ломъ, Първанъ Петровъ, Тодоръ Пановъ и Иванъ Димитровъ, които по настоящемъ живѣятъ първитъ двама въ г. Браила, а третитъ въ Калафатъ (Ромъния), които подлежатъ на миналогодишниятъ наборъ да се явятъ отъ днесъ слѣдъ единъ мѣсець въ Ломското окръжно управление, за да изпълнятъ военната повинность; въ противенъ случай т. е. ако тѣ слѣдъ истичанието на опредѣлений срокъ не се явятъ, ще бѣдѣтъ преслѣдвани съгласно закона, като уклонивши се отъ набора.

Ломъ, 21 януарий 1883 година.

И. д. окр. управитель: Ивановъ.

И. д. секретарь: Г. Ивановъ.

2—(81)—3

Вратчанский окр. управ. съвѣтъ.**ОБЪЯВЛЕНИЕ**

№ 161.

Съ което се извѣстява на почитаемата публика, че отъ 23 февруарий до 26 т. г. ще се отдаватъ подъ наемъ вакуфскитъ дукяни находящи се въ г. Вратца и турскитъ къщи и дукяни на невозврънатитъ се и още отъ бѣгство турци въ Вратч. окръжие съ срокъ отъ 1-й марта 1883 год. до 31 декемврий.

Нивитъ, ливадитъ и лозята отъ 2 марта до 5 т. г. и отъ 7 до 11.

Търгътъ по наеманието ще се произведе въ присѣственната стая на Съвѣта.

Г-да интересующитъ се да наематъ горьказанитъ имущества, могатъ да се явяватъ катадневно въ канцеларията на съвѣта за прегледвание подробно условията, освѣнъ не-присѣственнитъ дни.

Вратца, 21 януарий 1883 година.

За предсѣдатель: Ив. Стойновъ.

Чл. секретарь: А. Д. Печеняковъ.

2—(80)—3

Севлиево окр. упр. съвѣтъ**ОБЪЯВЛЕНИЕ**

№ 49.

Севлиево окръжниятъ управителенъ съвѣтъ обявява, че отъ 25 текущий януарий м-ць до 28 идущий февруарий м-ць открива търгъ въ канцеларията си за продаване съ надаване интизапа въ г. Севлиево съ правозимание 2 на % за всѣки продаденъ домашенъ едъръ добитакъ, за врѣме отъ 1 мартъ до 31 декемврий текущата 1883 година т. е. за 10 мѣсець.

Желающитъ да закупятъ споменатий интизапъ могатъ да надаватъ всѣки день въ канцеларията на съвѣта, освѣнъ празничнитъ дни, часа отъ 6 предъ обѣдъ до 3 слѣдъ обѣдъ до горьозначенийтъ день 28 февруарий въ който день ще стане окончателното му отдавание.

Подробнитъ условия относительно наема на интизапа, желающитъ могатъ да ги прочетатъ въ канцеларията на съвѣта.

Севлиево, 20 януарий 1883 год.

Предсѣдатель: В. Владимировъ.

Чл. Секретарь: З. Кънчевъ.

1—(93)—3

Ломский мировий съдия.**ПРИЗОВКА**

№ 1040.

На основание ст. 115 п. в. отъ Вр. Сжд. Правила, Ломский мировий съдия призовава Радъ Димчовъ живущъ въ г. Марсилия (Франция) да се яви лично или чрезъ законенъ повѣренникъ въ залата на сѣдилището, найкъсно въ четиримѣсеченъ срокъ, отъ деньтъ

на троекратно публикуване настоящата призовка въ „Държавенъ Вѣстникъ“ за да отговаря на предъявения срѣщу него искъ отъ Теодоръ Л. Атешкаикли отъ г. Ломъ за лева златни четирисотинъ и петдесетъ (гражданско дѣло на Ломский мировий съдия № 1598 (82 година),

Въ случай на неявяване, мировий съдия ще постѣпи съгласно ст. 115 и 116 отъ гражданското сждопроизводство.

Ломъ, 7 октомврий 1882 година.

Мировий съдия: Т. Младеновъ.

3—(1413)—3

Варненский сждебенъ приставъ.**ПОВѢСТКА**

№ 636.

Подписанный сждебенъ приставъ при Варненский Окръженъ Сждъ на I участокъ на основание исполнительный листъ подъ № 4053 издаденъ отъ истий сждъ на 27 юлий 1882 год. и съгласно ст. 336 и 430 отъ Вр. Сжд. Правила, съ настоящето пригласявамъ Ибрахима Хаджи Али Чаушовъ бивший Варненски жителъ по настоящемъ въ неизвѣстно мѣстожителство да внесе въ висшереченный сждъ отъ деня на трикратното публикуване настоящата повѣстка до два мѣсеца дългътъ си на Фатма Екшиооглу Мехмедова Варненска жителка, състояща отъ 1530 лева 40 стот. и разноскитъ по изпълнение рѣшенieto. Въ противенъ случай ще са постѣпи къмъ описа и продажбата на $\frac{2}{5}$ части отъ домътъ № 193 въ г. Варна III участокъ.

Варна, 5 октомврий 1882 г.

Сждебенъ приставъ П. Бабевъ.

3—(1427)—3

Ловченско град. общ. управление.**ОБЪЯВЛЕНИЕ**

№ 106.

Ловченското градско общинско управление, честь има да извѣсти съ настоящето, че на 8 идущий февруарий, въ 2 часа слѣдъ пладнѣ въ помѣщенieto на сждото управление ще се открие акционенъ търгъ, за даване подъ наемъ градската баня отъ 20 февруарий 1883 г. до 1 януарий 1886 г. търгътъ ще трае презъ всичкитъ присѣственни дни до 10 сждцаго, за който общинското управление си запазва правото да го утвърди или не.

По подробни условия могатъ да се видятъ въ всѣкой присѣственъ день въ канцеларията на сждото управление.

Ловечъ, 11 януарий 1883 год.

Общинский Кметъ: Г. Векилски.

Секретарь: Ст. Момчиловъ.

3—(40)—3

Троянский мировий съдия.**ПРИЗОВКА**

№ 990.

Троянский мировий съдия Хараламби Мъсарловъ, на основание ст. 115 п. 3 отъ Врѣменнитъ Сждебни Правила, призовава Адолу Исмаила бивший жителъ изъ село Борима Троянска околия, комуто мѣстожителството е неизвѣстно, да се яви въ камарата на повѣренното му сѣдилище, самъ лично или чрезъ свой законенъ повѣренникъ въ г. Троянъ, въ расстояние на шесть мѣсеченъ срокъ, отъ деньтъ на послѣдното троекратно публикувание на настоящата призовка въ „Държавний Вѣстникъ“ за да отговаря на прѣдъявения срѣщу него искъ отъ Добри Сждювъ изъ село Старо-село Троянска околия за 1985 гроша съ запись.

Въ случай ако не се яви до казанния срокъ то сждията ще се съобрази съгласно ст. 115 и 116 отъ гражданското мирово сждо-производство.

Троянъ, 14 октомврий 1882 год.

Мировий съдия: Хар. Мъсарловъ.

И. д. Секретарь: С. Н. Камбуровъ.

3—(1469)—3

Вратчанский окръженъ сждъ.**ПРИЗОВКА**

№ 4709.

Вратчанский окръженъ сждъ, на основание ст. 115 п. II отъ Временнитъ Сждебни Правила, призовава Махмудъ Рогожара жителъ отъ градъ Вратца, а по настоящемъ живущъ въ градъ Игри-Паланка, (Македония) за да се яви лично или чрезъ свой законенъ повѣренникъ въ засѣдателната стая на сжда, слѣдъ четири мѣсеци отъ деньтъ на послѣдното троекратно публикуване настоящата призовка въ „Държавенъ Вѣстникъ“ за да отговаря на прѣдъявения срѣщу него искъ, отъ Никола В. Станевъ повѣренникъ на Гена Георгиева Луднинка жители отъ г. Вратца, за една къща заедно съ дворътъ ѝ.

Въ случай че не се яви на гореозначений день, то сждътъ ще постѣпи съгласно ст. 281 п. II отъ сждитъ правила.

Вратца, 22 октомврий 1882 год.

Предсѣдатель: И. А. Алексиевъ.

Подсекретарь: А. Георгиевъ.

3—(1497)—3

Руссенский Апелативенъ Сждъ.**ПРИЗОВКА**

№ 1073.

Гражданското отдѣление на Руссенский Апелативенъ Сждъ, призовава Реджепъ Хаджи Алиевъ, бивший Балчишкий жителъ, а сега съ неизвѣстно мѣстожителство, да се яви въ залата на засѣданията на тоя Сждъ лично или чрезъ свой законенъ повѣренникъ, слѣдъ шесть мѣсеци отъ деньтъ на послѣдното трикратно публикуване настоящата призовка въ „Държавний Вѣстникъ“, съгласно ст. 115 п. 3 отъ Врѣм. Сжд. Правила, за да даде обяснения и отговори, срѣщу заявения противъ него искъ отъ Варненский жителъ А. Саввова, повѣренникъ на Хр. Камбичъ Гръцкий подданикъ и жителъ изъ г. Балчикъ, за потвърдение на основание ст. 939 отъ Вр. Сжд. Правила, едно турско рѣшение, издадено отъ бившето турско Балчикско търговско сждилище на 28 Шеваль 1288 г. по Егира, подъ № 90, чрезъ което рѣшение А. Саввовъ иска отъ него 8072 гроша капиталъ, 10654 гроша лихва и 242 гроша разноски, — вѣчко 18926 гроша.

Въ случай на неявяване сждътъ ще постѣпи съобразно съ 302 ст. отъ Врѣм. Сжд. Правила.

Руссе, 6 октомврий 1882 г.

Предсѣдатель: А. Маноловъ

Секретарь: П. А. Кърджиевъ.

3—(1416)—3

Перликъоский Мировий Сждия.**ПРИЗОВКА**

№ 1645.

Перликъоский мировий съдия, на основание ст. 115 § 2 отъ Вр. Сждебни Правила, призовава Селимъ Мустафовъ бивший жителъ изъ Душъ Пудакъ. Силистр. окр., а сега живущъ въ гр. Кара-Бува Азиатска Турция да се яви лично или чрезъ законенъ повѣренникъ въ залата на сждътъ въ четири мѣсеченъ срокъ отъ деньтъ на трикратното публикуване настоящата призовка въ „Държавенъ Вѣстникъ“, за да отговори на прѣдъявената срѣщу него тѣжба отъ Илия Попъ Василевъ изъ г. Силистра, по настоящемъ живущъ въ с. Куртъ Бунаръ повѣренникъ на Мустафа Ибримовъ отъ с. Душъ-Пудакъ, Силитренско окръжие, за снабдявание купувача Мустафа съ праввладѣтеленъ актъ надъ четеридесетъ дюлюма ниви продадени отъ Селима за стойность 3000 гроша.

Въ случай на неявяване сждътъ ще постѣпи съгласно ст. 115 и 116 отъ гражданското мирово сждопроизводство.

с. Куртъ-Бунаръ 12 октомврий 1882 г.

Мировий съдия: Д. Михайловски.

Секретарь: Дим. Ивановъ.

3—(1472)—3

Плѣвненский Мировой Сѣдя.

ПРИЗОВКА
№. 4230.

Съ силата на 115 ст. пунктъ II отъ Врѣменнитѣ Сѣдебни Правила призовава се бившии Плѣвненский жителъ за сега живущъ задъ граница въ Цариградъ Шукри Ага да се яви въ узаконеный срокъ четиримѣсеченъ отъ послѣднето троекратно обнародвание настоящата призовка въ „Държавний Вѣстникъ“ въ Плѣвненското Мирово Сѣдилище, самъ лично или чрезъ свой законенъ повѣренникъ за да възрази противъ предявений върху му искъ отъ Георгие Вацовъ жителъ отъ градъ Плѣвненъ за 1005 гроша.

Въ противность че се не яви призованиятъ въ узаконеный срокъ Мировий Сѣдя ще разгледа процеса задочно съгласно 115 и 116 ст. отъ гражданското мирово сѣдопроизводство.

Мировий Сѣдя: П. Мустаковъ.
Секретарь: Хр. Бурджевъ.

3—(1417)—3

ПРИЗОВКА
№. 4231.

Съгласно ст. 115 п. II отъ Врѣменнитѣ Сѣдебни Правила, бившии Плѣвненский жителъ Димирджи Сали Уста за сега живущъ задъ граница въ Македония Солунский окр. градъ Вардаръ Енидже, призовава се да се яви самъ лично или чрезъ свой законенъ повѣренникъ въ Плѣвненското Мирово Сѣдилище, въ срокъ четиримѣсеченъ отъ послѣднето троекратно обнародвание настоящата призовка въ „Държавний Вѣстникъ“ за да възрази противъ предявений срѣща му искъ отъ Плѣвненский жителъ Соломонъ Б. Аврамовъ за 3730 гроша по три записа.

Въ противность че се не яви призованиятъ въ узаконеный срокъ, Мировий Сѣдя ще разгледа процеса задочно съгласно 115 и 116 ст. отъ гражданското мирово сѣдопроизводство.

Мировий Сѣдя: П. Мутаковъ.
Секретарь: Хр. Бурджевъ.

3—(1418)—3

Царибродский Мировой Сѣдя.

ПРИЗОВКА
№. 2977.

Царибродский Мировой Сѣдя, съобразно съ ст. 115 п. 3 отъ Врѣменнитѣ Сѣдебни Правила, призовава наследника на Пейча Джуновъ жителъ изъ с. Калотина (Царибродска околия) Манча Пейчовъ, а сега въ неизвѣстно мѣстожителство, да се яви лично или чрезъ свой законенъ повѣренникъ, въ течение на шесть мѣсеца отъ послѣдния пѣтъ на троекратното публикувание настоящата призовка въ „Държавний Вѣстникъ“, за отговоръ на заявенъ срѣщу него искъ, отъ жителя изъ г. Царибродъ Иузефъ Яковъ, за 725 гроша.

Въ случай на неявка, сѣдията ще постѣпи, съгласно чл. 115 и 116 отъ гражданското мирово сѣдопроизводство.

Царибродъ, 16 октомврий 1882 г.

Мировий Сѣдя: Хр. Чавдаровъ.
Секретарь: Н. Андреевъ.

3—(1473)—3

Ломский Мировой Сѣдя.

ПРИЗОВКА
№. 1063.

На основание ст. 115 п. 2 отъ Врѣмен. Сѣдебни Правила, Ломский мировий сѣдя, призовава Садикъ Амзовъ бившии жителъ изъ градъ Брковица притѣжателъ на недвижими имущества въ село Прогорѣлецъ Ломский окрѣгъ живущъ по настоящемъ въ г. Цариградъ (Турция) да се яви лично или

чрѣзъ законенъ повѣренникъ въ залата на сѣдилището, най-късно въ четиримѣсеченъ срокъ отъ денътъ на трократното публикувание настоящата призовка въ „Държавенъ Вѣстникъ“, за да отговори на предявенийтъ срѣщу него искъ отъ Махмудъ Исуфъ и Айше Маремъ жители отъ г. Ломъ за 4005 гроша (гражданско дѣло на Ломский мировий сѣдя №. 1633, 82 год.)

Въ случай на неявявание мировий сѣдя ще постѣпи съгласно стат. 115 и 116 отъ гражданското сѣдопроизводство.

Ломъ, 19 октомврий 1882 г.

Мировий сѣдя: Т. Младеновъ.
Секретарь: Арсаловъ.

3—(1465)—3

Севлиевский Мировой Сѣдя.

ПРИЗОВКА
№. 2738.

Севлиевский мировий сѣдя, на основание ст. 114 и 115 п. 2 отъ Врѣм. Сѣд. Правила, призовава Мехмеда Джамбазовъ Сампурджиевъ, бивши жителъ отъ с. Дебнево (Севлиевский окрѣгъ), а сега живущъ въ с. Каваклий (Едренско — Турция), да се яви лично, или чрѣзъ свой законенъ повѣренникъ, въ Севлиевското мирово сѣдилище въ четиримѣсеченъ срокъ, отъ деня на трократното публикувание настоящата призовка въ „Държавенъ Вѣстникъ“, за да отговаря на предявения срѣщу него искъ отъ Иванча П. Банковъ ж. изъ г. Севлиево, повѣренникъ на Фатме Али Башова Юсменова ж. изъ с. Дебнево (Севлиевский окрѣгъ), за 2000 гроша по записъ. Въ случай на неявявание, мировий сѣдя ще се съобрази съгласно чл. 115 и 116 отъ гражданското мирово сѣдопроизводство.

Севлиево, 11 октомврий 1882 г.

И. Д. Мировий Сѣдя: Юр. Стояновъ.
Секретарь: К. П. Хасжмский.

3—(1436)—3

Търновский окрѣженъ сѣдъ.

ПРИЗОВКА
№. 5270.

Търновский окрѣженъ сѣдъ на основание ст. 115 п. 3 отъ Времен. Сѣд. Правила, призовава Янка Михаилова отъ с. Лѣсковецъ, Търновско окрѣжие, а сега отѣтствующъ съ неизвѣстно мѣстежителство, да се яви въ тоя сѣдъ лично или чрезъ свой законенъ повѣренникъ, най-късно слѣдъ шесть мѣсеца отъ послѣдния пѣтъ на трократното публикувание на настоящата призовка въ „Държавенъ Вѣстникъ“, за да отговори на заявениятъ срѣщу му искъ отъ жителя на с. Лѣсковецъ Тоня Ивановъ за 120 Австрийски желтици по записъ.

Въ противень случай, ако не се яви, сѣдътъ ще постѣпи съгласно ст. 281 п. 1 отъ Врем. Сѣдеб. Правила и издаде заочне рѣшение.

Търново, 13 октомврий 1882 г.

Предсѣдатель: А. Андреевъ.
Секретарь: Д. Паскаловъ.

3—(1425)—3

ПРИЗОВКА
№. 2361.

Търновский окрѣженъ сѣдъ, на основание ст. 115 п. 3 отъ Врем. Сѣд. Правила, призовава Стая Христовъ Казасовъ отъ г. Търново, а сега отѣтствующъ и съ неизвѣстно мѣстожителство, да се яви въ тоя сѣдъ лично или чрезъ свой законенъ повѣренникъ, най-късно слѣдъ шесть мѣсеца отъ послѣдния пѣтъ на трократното публикувание на тая призовка въ „Държавенъ Вѣстникъ“, за да отговори на заявениятъ срѣщу му искъ отъ жителя на г. Търново Ивана Г. Сапунова, пълномощникъ на доктора Парашкева Казаски отъ г. Търново,

сега живущъ въ г. Вратца, за 100 лири турски по записъ.

Въ противень случай ако не се яви сѣдътъ ще постѣпи съгласно ст. 281 п. 1 отъ Врем. Сѣд. Правила и издаде заочно рѣшение.

Търново, 16 октомврий 1882 год.

Предсѣдатель: А. Андреевъ.
Секретарь: Д. Паскаловъ.

3—(1495)—3

ПРИЗОВКА
№. 5362.

Търновский окрѣженъ сѣдъ на основание ст. 115 п. 2 отъ Вр. Сѣд. Правила, призовава Евгени Н. Керемедчиева отъ с. Арбанаси, Търновско окрѣжие, а сега живуща въ г. Букурецъ (Романия), да се яви въ тоя сѣдъ лично или чрезъ свой законенъ повѣренникъ най-късно слѣдъ четире мѣсеца отъ послѣдния пѣтъ на трократното публикувание на тая призовка въ „Държавенъ Вѣстникъ“, за да отговори на заявениятъ срѣщу и искъ отъ жителката на с. Арбанаси Анастасия Н. Керемедчиева за бащино на слѣдство.

Въ противень случай, ако не се яви, сѣдътъ ще постѣпи съгласно ст. 281 п. 1 отъ Врем. Сѣд. Правила и издаде заочно рѣшение.

Търново, 36 октомврий 1882 г.

Предсѣдатель: А. Андреевъ.
Секретарь: Д. Паскаловъ.

3—(1496)—3

Селистренский окрѣженъ сѣдъ.

ПРИЗОВКА
№. 3054.

Селистренский окрѣженъ сѣдъ, на основание ст. 115 п. 3 отъ Врем. Сѣд. Правила, призовава бившии Селистренски жители: Харбутлу Ахмедаа и Емине Фѣндѣкъ Хафѣзъ, а по настоящемъ въ неизвѣстно мѣстожителство, да се явятъ въ залата на засѣданieto на този сѣдъ, сами лично или чрезъ свои законни повѣренници, най-късно слѣдъ шесть мѣсеца, отъ послѣдния пѣтъ на трократното публикувание тая призовка въ „Държавний Вѣстникъ“, за да отговорятъ на заявениятъ противъ тѣхъ искъ, отъ Саркиза Кюрдианъ изъ г. Силистра, за неиздавание правовладѣтеленъ документъ на една къща.

Въ случай на неявяванието имъ, сѣдътъ ще постѣпи съгласно ст. 127 и 281 п. 1 отъ Врем. Сѣд. Правила.

Силистра, 25 октомврий 1882 год.

Предсѣдатель: Г. Велчевъ.

Помощ. секретарь: Д. Касабовъ.

3—(1504)—3

Видинский окрѣженъ сѣдъ.

ОБЪЯВЛЕНИЕ
№. 1685.

Видинский окрѣженъ сѣдъ, гражданското отдѣление, дири Сабитай И. Капонъ жителъ изъ градъ Видинъ, а сега съ неизвѣстно мѣстожителство, търговецъ който отъ 21-ий юлий н. г., избѣгналъ отъ градътъ и спрѣлъ платежитѣ на дълговете си, счита се за несостоятеленъ длѣжникъ. Сабитай И. Капонъ е на 33—34 годишна възраст, рѣстъ срѣденъ, високъ, лице вжсчерножълтеникаво, мустаки черни, срѣдна голѣмина, носъ обикновенъ. Който знае гдѣ се намира избѣгналии Капонъ, задължава се да го обади на мѣстнитѣ власти, а тѣ се умоляватъ да го проведатъ немедленно въ Видинский окрѣженъ сѣдъ.

Подпродсѣдатель: С. И. Долговъ.
Подсекретарь: Христо А. Теодоровъ.

3—(1502)—3

Плѣвненский сѣдебенъ приставъ.**ОБЯВЛЕНИЕ**

№ 354.

Долоподписаний Маринъ А. Мариновъ, сѣдебенъ приставъ при Плѣвненский окр. сѣдъ, на 1-й участъкъ, на основание исполнительный листъ подъ No. 3483, издаденъ отъ истий сѣдъ, на 30-ий юний 1882 година, и съгласно ст. 452, 454, 455, 456, 457, 461 и в63 отъ Вр. Сѣдеб. Правила, обявямъ за ксеобщо знание, че слѣдъ троекратно публикуване на настоящето обявление, въ „Държавенъ Вѣстникъ“ и до 61 день ще се почне публична продажъ въ г. Плѣвненъ на недвижимитѣ имущества принадлежащи на Плѣвненската жителка Наржнъ Османова Х. Мекова, а именно:

1) една кѣща находяща се въ гр. Плѣвненъ, Гаази махала, между съседитѣ: Савва Ивановъ, отъ двѣ страни Левию Аврамовъ и затворенъ пѣтъ, състояща отъ двѣ стаи, два пруста двѣ мази подъ сѣщия покривъ на единъ катъ, 20 аршина дължина, 11 ар. широчина и 6 аршина височина, построена отъ камикъ и плетъ, послана съ дѣски и земя покрита съ керемиди, съ дворъ 25 аршина дължина 20 аршина широчина единъ мутвакъ, единъ хамбаръ и геранъ въ сѣщия дворъ;

2) една кѣща тоже въ г. Плѣвненъ Върбишка махала между съседитѣ: Иванъ Атанасовъ Чифорлига Мехмедъ Мурадовъ и Х. Ибрямъ Х. Алимановъ, състояща отъ двѣ стаи, два пруста построена отъ камикъ и плетъ, послана съ дѣски и земя, покрита съ керемиди, съ дворъ отъ около 80 ар. дължина, 60 ар. широчина и единъ геранъ въ сѣщия дворъ;

3) единъ бостанъ (9) деветъ дюлюма, находящи се въ Плѣвненската ялия, между съседитѣ: Бохотлу Ахмедъ, Софотъ Пиекуджи Османовъ и Афузъ Исмаиловъ;

4) едно лозье (4) четири дюлюма находящи се въ мерата на г. Плѣвненъ, въ мѣстото називаемо Чомлекчи Топракъ, при съседитѣ: Арапъ Мехмедъ, Х. Абдула, Чолакъ Еминъ и пѣтъ, и

5) едно лозье (3) дюлюма, въ сѣщото мѣсто при съседитѣ: Хадъръ Бей, Кючюкъ Ибъ и Ахмедъ Х. Сюлеймановъ.

Проданъта на горѣупоменѣтитѣ имущества ще почне отъ 17300 гроша.

Това имущество не е заложено никому и ще се продава за удовлетворение искътъ 1200, рубли сребърни и 221 левъ сѣдебни разности, на Анастасъ Миндиликовъ жителъ изъ гр. Плѣвненъ.

Формалноститѣ по тѣзи продажъ сѣ достѣпни всѣкому да разгледва въ канцеларията ми частъ отъ 8 до 12 предъ обѣдъ, и отъ 2 до 6 послѣ обѣдъ, освѣнъ празничнитѣ дни.

Плѣвненъ, 20 октомврий 1882 год.

Сѣдебенъ приставъ: М. А. Мариновъ.

3—(1492)—3

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 544.

Долоподписаний Маринъ А. Мариновъ, сѣдебенъ приставъ при Плѣвненский окр. сѣдъ, на 1-й участъкъ, на основанне исполнительный листъ подъ No. 404, издаденъ отъ Плѣвненский мировий сѣдия, на 13-й юлий 1881 год. и съгласно ст. 452, 454, 455, 456, 457, 461 и 463 отъ Вр. Сѣдеб. Правила, обявямъ, че слѣдъ троекратно публикуване на настоящето обявление въ „Държавенъ Вѣстникъ“ и до 61 день ще се почне публична продажъ въ г. Плѣвненъ на недвижимитѣ имущества принадлежащи на Плѣвненския жителъ Янчо Христовъ, останжли отъ баща му наслѣдство, а именно:

1) една четвърта часть отъ една кѣща въ г. Плѣвненъ, въ 4-й кварталъ по линията на шосето отъ правата страна, състоща отъ една стая за живѣние, единъ прустъ и язлѣкъ малкъ, на единъ катъ, съзидана отъ керпичи, послана съ земя и покрита съ кер-

миди, между съседитѣ: Нонко Стойковъ, Цани Карталовъ и пѣтъ;

2) една четвърта часть отъ единъ дюгенъ, вѣтрѣ въ дюгена малка одаичка и отдоло мааза, прилѣпена до сѣщата кѣща и съ дюгена на Цони Карталовъ, съзиданъ тоже съ керпичи, посланъ съ дѣски а отгорѣ дѣскитѣ земя и покритъ съ керемиди, и

3) една четвърта часть отъ двора който е всичкий около 12 аршина широчина и около 23 аршина дължина, и ще почне отъ 2000 гроша на горѣ.

Това имущество не е заложено никадѣ и ще се продава за удовлетворение искътъ 1590 гроша и сѣдебни разности на Христо Кировъ жителъ изъ г. Плѣвненъ.

Формалноститѣ по тѣзи продажъ сѣ достѣпни сѣкому въ канцеларията ми частъ отъ 8—12 предъ пладнѣ и отъ 2—6 послѣ пладнѣ, освѣнъ празничнитѣ дни.

Плѣвненъ, 12 октомврий 1882 год.

Сѣдебенъ приставъ: М. А. Мариновъ.

3—(1443)—3

Севлиевский сѣдебенъ приставъ.**ОБЯВЛЕНИЕ**

№ 255.

Долоподписаний Ст. Гооргиевъ, сѣдебенъ приставъ на II-й участъкъ при Севлиевский окрѣженъ сѣдъ, на основание исполнительный листъ на Ловчанский мировий сѣдия отъ 31 декемврий 1881 год. подъ No. 1947, издаденъ въ полза на Ловчанский окр. финансовъ секретаръ, срещу Юсеинъ Буруджи, Адиле Мустафова, Вели Джелебовъ, Рустемъ и Саидъ Ахмедови, Ахмедъ Арамовъ и Абазъ Османовъ, отъ с. Метудово, Ловчанска околия, за 1640 лева, и съгласно ст. 331, 333, 430 457, 458, 461, 362 и 465 отъ Вр. Сѣд. Правила, обявямъ за знание, че слѣдъ два мѣсеци отъ деньтъ на трикратното обнародване настоящето обявление въ „Държавенъ Вѣстникъ“, ще почне публичното наддаване на недвижимитѣ имущества на горнитѣ отвѣтници, което наддаване ще трае до 61 день; имуществата които ще се наддаватъ сѣ слѣдующитѣ:

1) на Вели Джелебовъ бранище на мѣстото „Кайракъ“, въ Метудовско помѣщение, отъ 20 дюлюма, съ предѣли: Бранището на Исмаилъ Лозановъ, Хр. Радювенский, Кара Мехмедъ и Мехмедъ Алиевъ, наддаванието на което ще почне отъ 240 лева;

2) нива на сѣщия Джелебовъ, на „Коподжичитѣ“, отъ 5 дюлюма съ предѣли: нивата на Колю Симеоновъ, мера и отъ двѣ страни пѣтъ, наддаванието на което ще почне отъ 200 лева;

3) нива на сѣщия на „Гюрювецъ“, отъ 5 дюлюма, съ предѣли: и отъ четиритѣ страни пасбище, наддаванието на което ще почне отъ 100 лева;

4) бранище на Юсеинъ Буруджията и Адиле Мустафова, на „Пиздица“, отъ 25 дюлюма, съ предѣли: бранището на Маринчо Дочовъ, Абу Цановъ, и отъ двѣ страни долина, наддаванието на което ще почне отъ 300 лева;

5) нива на сѣщия на „Бѣла-Прѣсть“, отъ 8 дюлюма, съ предѣли: нивитѣ на Рамо Алиевъ, Алишъ Алиловъ, долина и пѣтъ, наддаванието на което ще почне отъ 155 лева;

6) бранището на Рустемъ и Саидъ Ахмедови на Бѣлий-пѣтъ отъ 8 дюлюма, съ предѣли: бранище на Исмаилъ Лозановъ, нивата на Петръ Филчовъ и отъ двѣ страни пѣтъ, наддаванието на което ще почне отъ 200 лева;

7) нива на сѣщия, подъ Бѣлий-пѣтъ отъ 6 дюлюма, съ предѣли: нивитѣ на Ахмедъ Абдиевъ, Ахмедъ Сулюмановъ, Бекиръ Рустемовъ и пѣтъ, наддаванието на което ще почне отъ 135 лева;

8) бранище на Ахмедъ Арамовъ, на „Гжбарникъ“, отъ 20 дюлюма съ предѣли: бранището на Алишъ Алиевъ, Тотю Ивановъ, Тодоръ Игновъ и рѣка, наддаванието на което ще почне отъ 275 лева, и

9) бранище на Абазъ Османовъ, на Каленишкий пѣтъ, отъ 10 дюлюма, съ предѣли: бранището на Юсеинъ Розвановъ, и отъ 3-тѣ страни пѣтъ, наддаванието на което ще почне отъ 95 лева.

Горѣописанитѣ имущества не сѣ заложени никому и съгласно ст. 432 п. 1 и 2 отъ Вр. Сѣд. Правила, неподлежатъ на отчуждение.

Желающитѣ да купятъ тия имущества, могатъ да се отнасятъ въ канцеларията ми всѣкой день отъ 9 часа сутриньта, до 12 по обѣдъ и отъ 2 до 5 вечеръ, въ назначенитѣ за публичната продажъ дни, гдѣто ще бждѣтъ формалноститѣ на продажбата достѣпни за всѣки желающъ да купува.

Ловечъ, 30 септемврий 1882 год.

Сѣдебенъ приставъ: Ст. Георгиевъ.

3—(1381)—3

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 283.

Долоподписаний Ст. Георгиевъ сѣд. приставъ на II участъкъ, при Севлиевский окр. сѣдъ, на основание исполнительный листове на Ловчанский мировий сѣдия отъ 21 того подъ No. 1546 и 1547, и съгласно ст. 331, 333, 352, 389, 393, 394, 396 и 403 отъ Вр. Сѣд. Правила, обявямъ за знание, че слѣдъ 10 дни отъ деньтъ на трикратното обнародване на настоящето въ „Държавенъ Вѣстникъ“, ще продавамъ чрезъ публично наддаване движимий имотъ на Гечо Цановъ, отъ с. Иоглавъ, за исплащание дългътъ му отъ 8400 гроша по горѣказанитѣ исполнительный листове. Подлѣжащитѣ на продажъ имущества сѣ слѣдующитѣ:

1) 70 ведра вино, наддаванието на което ще почне отъ 20 гроша ведрото;

2) три пушки, наддаванието на което ще почне отъ 400 гроша;

3) 15 оки сирень, наддаванието на което ще почне отъ 45 гроша;

4) три възелници и 2 кащи срѣденъ размѣръ празни, наддаванието на което ще почне отъ 500 гроша;

5) 30 оки ракия, наддаванието на което ще почне отъ 90 гроша;

6) едно седло, наддаванието на което ще почне отъ 300 гроша;

7) една крава съ малко теле, наддаванието на което ще почне отъ 900 гроша;

8) 10 оки жлѣзо, наддаванието на което ще почне отъ 30 гроша;

9) една биволица съ малко биволче, наддаванието на което ще почне отъ 800 гроша;

10) едно биволче, наддаванието на което ще почне отъ 400 гроша;

11) едно даначе, наддаванието на което ще почне отъ 600 гроша, и

12) 45 оѣци, между които 15 шилета, наддаванието на което ще почне отъ 1800 гр.

Желающитѣ да купуватъ тия имущества да се явятъ въ назначеный за продажъ день на мѣстото гдѣто ще стане продажбата (при общинското управление въ с. Иоглавъ) и да наддаватъ.

Ловечъ, 25 октомврий 1882 година.

Сѣдебенъ приставъ: Ст. Георгиевъ.

3—(1486)—3

Търновский окр. упр. съвѣтъ.**ОБЯВЛЕНИЕ**

№ 51.

Съ настоящето си, съвѣта обявва за всеобщо знание, че се дава подъ наемъ сбортъ отъ право продаване домашенъ едъръ добиткъ (интизапъ) въ пазаря на градеца Горня Орѣховица. Желающитѣ да наематъ рѣченый пазаръ, умоляватъ се да присѣтствуватъ всѣки день освѣнъ празничнитѣ въ управлението на съвѣта да наддаватъ и прочетѣтъ опредѣленитѣ за него условия.

Търгътъ се почнува отъ деньтъ на настоящето и ще се свърши на 28 идущий февруарий 1883 година.

Търново, 15 януарий 1883 год.

Чл.-Секретаръ: Ив. Т. Дюлгеровъ.

3—(52)—3